

РЕШЕНИЕ

№ 11197

гр. София, 01.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **12579** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба с вх. № 391134 от 03.12.2024 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от М. А. Ч. чрез адв. С. от САК с пълномощно на л. 6 от делото на СРС, срещу решение № 4684/28.10.2024г. по НАХД № 12 6543 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 116 – ти състав.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение, претендира се неправилна преценка на съда за съставомерност на извършеното, към датата на извършване на проверката "уличното платно" не е въведено в експлоатация, позовава се на Приетото Разрешение за ползване № ДК-07-С-77 /23.03.2023г., въз основа на което счита, че не е било възможно да се поиска разрешение за поставяне на каквото и да е съоръжение на терен, който не съществувал и който не е бил въведен в експлоатация. Счита за неправилен извода на съда за неотносимост на момента, в който улицата е въведена в експлоатация, в случая улицата била въведена в експлоатация след момента на проверката. С касационната жалба се претендират и разноски.

С допълнителна процесуална молба адв. С. от името на касатора поддържа касационната жалба по изложените в същата съображения.

Ответникът - административно-наказващият орган зам. кмет на Столична [община], чрез адв. П., претендира в отговор неоснователност на касационната жалба, иска от съда да остави същата без уважение. Излага доводи за постановяване на съдебното

решение при правилно приложение на закона. Претендира разноски.

В съдебно заседание ответникът чрез адв. П. оспори касационната жалба и поддържа искането си в отговора - съдът да остави в сила обжалваното съдебно решение.

Прокурорът - М. от СГП, представи заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните пред въззивния съд доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С обжалваното по делото съдебно решение е изменено Наказателно постановление (НП) № СО-1-М-22-25КС-525/09.01.2023г., издадено от Заместник - кмет на Столична община, упълномощена със Заповед № СОА20-РД09-10594/13.01.2020 г. от Кмета на Столична община, касатора М. А. Ч. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600 (шестстотин) лева за административно нарушение на чл. 4. т. 2 от Наредба за обществения ред на територията на Столична община (отм.), като намалява размера на наложената глоба от 600 на 300 (триста) лева.

Установените факти и правните изводи в обжалваното решение са следните:

На 27.09.2022г., около 12:00 часа разпитаните като свидетели Ч. и М. - инспектори в Столичен инспекторат - СО при извършена проверка на строителен обект в [населено място] -район „Студентски”. [улица], представляващ „Жилищна сграда с магазини и подземни гаражи в УПИ VII-4233. кв. 6.[жк]от 1 до 6 част”, касаторът Ч., който бил назначен за технически ръководител на обекта, е допуснал ползването не по предназначение на общинско имущество, предназначено за общо ползване - без получено предварително съгласуване или разрешение по съответния ред, тъй като бил разположен кран със стабилизатори на уличното платно пред строителния обект, който го обслужвал. За констатираното нарушение бил изготвен снимков материал и съставен констативен протокол № КП-22-0033784/27.09.2022г. За така установеното от Ч. бил съставен акт за установяване на административно нарушение на датата на проверката и връчен на Ч., който като възражение посочил адрес, на който моли да се изпрати акта. Въз основа на акта, било издадено и оспореното пред СРС НП - при идентично описание на фактите и правната им квалификация.

Възивният съд също е приел за установено, че макар [улица]да не била въведена в експлоатация преди 23.03.2023г., същата била изградена, с положена трайна настилка с обособени места за преминаване на пешеходци и автомобили и същата се ползвала от участниците в движението, улицата била публична общинска собственост с начин на трайно ползване – за второстепенна улица. Също въззивният съд е приел за установено, че наказаното лице има качеството на технически ръководител на обекта. Формирал е изводи за установеност на описаната в акта и НП фактическа обстановка след обсъждане на доказателствените средства по административно-наказателната преписка и свидетелските показания на Ч., М. и В., изслушани пред съда, както и за съставомерност на извършеното по посочената като нарушена разпоредба, също и, че наказаното лице е извършило нарушението и отговорно за административното нарушение лице. Също е обсъдено издаването на НП от компетентен орган, спазването на процесуалните правила и изискванията за съдържание. По подробно изложени съображения е формиран и извод, че санкцията следва да бъде намалена до

минималния размер - от 300 лв., тъй като не са изложени мотиви в НП за налагане на административното наказание в конкретния по-висок размер. Също съдът е изложил, че извършеното от касатора не може да се квалифицира като маловажен случай, деянието е преценено като извършено при форма на вината пряк умишъл от субективна страна.

По спорния въпрос, че улицата не е въведена в експлоатация, въззивният съд е приел, че въведената забрана с нарушената разпоредба - чл. 4, т.2 от Наредбата за обществения ред на територията на Столична община - отм., запрещава ползването на общински имоти или имущество, предназначени за общо ползване, освен в случаите на получено предварително съгласуване или разрешение по съответния ред. Съдът е заключил, че няма изискване общинският имот да е въведен в експлоатация, за да е налице забрана за ползването му не по предназначение, ирелевантно е и кога е въведена в експлоатация улицата, при положение, че дори призованият от оспорващия свидетел е признал, че улицата е ползвана по предназначение от МПС и пешеходци. Според съда безспорно улицата е общински имот, предназначен за обществено ползване - транспортни връзки и преминаване на пешеходци, същата е публична общинска собственост.

Преценка на касационната инстанция:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок въззивна жалба по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като решението е постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/ - чл.107, ал.2 НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и на основание чл. 221, ал.2 АПК препраща към мотивите му - обсъдени по-горе, в това число по съображение, че пред касационната инстанция са наведени идентични основания. Правилен е изводът на въззивния съд, че нарушената разпоредба въвежда забрана без оглед на вида на общинското имущество и въвеждането му в експлоатация или не. В случая освен това се касае за имущество, публична общинска собственост, което фактически е било изградено окончателно и ползвано по предназначение от пешеходци и МПС.

В заключение касационният състав намира, че соченото касационно основание по

чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК не се доказва по делото. Не се установяват и основания за отмяна, за които касационната инстанция следи служебно - неправилно приложение на материалния закон. При формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение. Като постановено в съответствие със закона, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на разноси е основателно, но няма данни такива да са извършени пред касационната инстанция от ответника, в това число за заплащане на възнаграждение на адв. С. В. П., вписана като действащ адвокат в САК под № 5055 в списъка за 2025г., обявен в Държавен вестник от Висшия адвокатски съвет.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4684/28.10.2024г. по НАХД № 12654 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 116-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.